

Observera: Divine Truth Ltd och God's Way of Love Organisation har ett urvalsprogram för volontärer som vill arbeta med att sprida och leva enligt Guds sanningar. Då ingen svensktalande person ännu har godkänts som volontär (enligt kriterierna som finns på engelska här: <https://blog.godsway.net/2018/03/16/volunteer-selection-project-whats-it-all-about/>), så har heller inte någon av de svenska översättningarna kunnat godkännas som tillräckligt korrekta för att Divine Truth Ltd ska kunna garantera deras tillförlitlighet.

Med andra ord kan min och andra frivilliga översättares förståelse av originaltexterna fortfarande innebära att översättningarna inte med precision förmedlar det som Jesus, Maria Magdalena och övriga som representeras i texterna ursprungligen avser med det som sägs och skrivs i dessa.

Ursprunglig nedladdningskälla för detta dokument: divinetruth-svenska.se

Jesus livshistoria & dagbok

*Person under första seklet: **Jesus från Bibeln (Yeshua ben Yosef)***

*Modern person: **Alan John Miller (AJ)***

*Plats: **Victor Harbor, South Australia, Australien***

*Datum: **11 februari 2006***

Relationer med föräldrar, familj och vänner

Mina kära bröder och systrar

Idag ville jag skriva lite mer om vad jag minns av mina relationer med föräldrar, familj och vänner medan jag var ung och levde i Egypten. Andra detaljer finns i meddelanden som doktor Samuels och Judas meddelanden, så jag tar upp de sakerna som jag känner snarare än specifika detaljer.

Vi bodde i utkanterna av ett stort judiskt centrum i Egypten som hette Heliopolis. Min far Josef var en duktig byggare, och hans företag blomstrade i Egypten, lika mycket som det senare gjorde i Galiléen. Han tänkte ofta på händelserna som ledde fram till att vi kom till Egypten, och förstas, fick veta detaljerna om vad som hände med barnen i den lilla byn Betlehem en kort tid efter vår ankomst till Egypten.

Josefs tankar om Messias

Som jag nämnde tidigare fick de här händelserna, och besöket från de "vise männen" honom att fundera över möjligheten att jag var Messias som det fanns profetior om. Han resonerade som så att de här händelserna utgjorde en del bevis för att jag var den utlovade Messias. Sedan studerade han skrifterna noga för att undersöka vilka andra profetior som kunde indikera att jag var den utlovade.

Medan jag fortfarande var väldigt ung kom han att tro att jag var den som Gud hade valt ut som Messias, och han kände, som Judas sade, "en stor plikt att ge mig en lämplig utbildning". Under sina studier utvecklade han starka känslor över den sorts person Messias skulle bli, och i synnerhet trodde han att jag skulle vara den politiska lösningen på det romerska förtrycket. Det här var förstas en vanlig föreställning, att Davids dynasti skulle återupprättas och att Messias skulle leda det judiska folket undan de icke-judiskas förtryck.

Han ägnade också mycket tid med mig vilket jag trivdes med, han lärde mig de olika skrifterna, men försökte alltid plantera idén i mitt sinne om vad som krävdes av Messias ur hans perspektiv (vilket vanligen var samma perspektiv som de flesta hade som var intresserade av sådana frågor). Han var väldigt ivrig i att presentera skrifterna för mig och pratade ständigt med mig när jag hjälpte honom att arbeta, vilket jag ibland gjorde när vi var i Egypten.

Jag älskade de andliga samtalen, men kunde aldrig ta till mig tanken om att Jehova var en Gud för enbart judarna, och inte heller kunde jag se mig själv som en politisk ledare, en kung som ledde andra mot nationernas förtryck. Jag såg inga särskilda kvalitéer i mig själv och inte heller kände jag någon önskan om att vara en sådan ledare.

Så när jag var ung kände jag inte att min far kunde ha rätt om att jag var Messias, därför att för mig, om Messias innebar att använda och förespråka våld, så med min varsamma natur så kunde jag bara tänka på det med skräck.

Men jag älskade samtalen om skrifterna väldigt mycket. Självklart kunde Josef också prata med andra om sina känslor, och använde händelserna som omgav min födelse för att påvisa den potentiella sanningen om det han sade till dem, och ibland, när många av våra vänner och bekanta kom över, så blev det en diskussion i saken. Alla höll med om att omständigheterna verkade peka mot en sådan möjlighet, förutom förstas när de såg mig (skrattar). Då såg de bara ett snällt, varsamt barn som studerade och älskade skrifterna, men när de undersökte min karaktär mer noga så kunde de förvisso inte tro att jag någonsin

skulle vara en ledare, eftersom jag inte verkade ha "ryggraden" till det i deras ögon.

Ibland kunde förlöjliga min far för hans tro på grund av det som verkade vara min motsägelsefulla natur, och det började bygga på hans frustration.

Mina känslor om vuxna

Vid den här tiden, eftersom jag älskade att höra på samtalen om de här sakerna, så lyssnade jag alltid och ibland, när det verkade som att jag fick lov till det, så kunde jag till och med göra kommentarer i de vuxnas konversation. Det sågs förstås inte alltid på med blida ögon, även om min far Josef tillät det och ibland uppmuntrade det, därför att ofta så var inte de saker jag pratade om i linje med samtalets synsätt, och mina frågor kunde inte alltid besvaras.

Jag märkte att vuxna ofta svarade i ilska eller förlöjligande när de inte kunde svara på en fråga som ställts uppriktigt, och ofta förnekade folk sanningen till och med när den presenterades för dem ur de skrifter de sade att de trodde på.

När jag närmade mig 10 års ålder började jag känna skillnader inom mig i en del frågor som rörde Messias roll så som den allmänt lärdes ut. Ibland kunde jag ge röst åt de olikheterna, i synnerhet till min far, och så började en avvikelse i våra förväntningar, där han ville att jag skulle se saker på hans sätt, och där jag inte kunde göra det eftersom det inte kändes rätt inom mig.

Detta, tillsammans med min varsamma snällhet, mitt undvikande av våld, mina kontinuerliga hänvisningar till andemänniskor och andliga ämnen, min törst efter religiös sanning och andra liknande kvaliteter som fick min far Josef att oro sig. Han var övertygad om att jag var Messias, men tyckte inte om den riktning jag var på väg i. Det blev svårt att samtala med min pappa om hur jag kände mig, eftersom hans aspirationer för mig och mina känslor ofta inte sammanföll, och mina frågor och de påföljande samtalen slutade snart med hans förbittring. Så började mitt tillbakadragande och artiga intresse för men oengagerade svar på min fars instruktioner.

Soldatskolan

Min far kände att jag behövde tuffa till mig, så han skickade mig till en skola som drevs av ex-militärer, före detta medlemmar från den romerska armén och andra arméer. De lärde oss allt som hör samman med krig och våld, och vi började studera konsten att döda.

Jag blev inte kvar där särskilt länge. Det fanns kvinnor där som användes för att tillaga måltiderna åt soldaterna som gav instruktionerna, och åt eleverna. De här kvinnorna våldtogs också upprepade gånger av soldaterna, och alla barn av kvinnligt kön blev också indragna i soldaternas sexuella tillfredsställelse. Soldaterna uppmuntrade också eleverna, till och med fastän de var så unga som 7 år, att antasta flickorna sexuellt.

Jag kunde inte delta i de här handlingarna, och jag klagade upprepade gånger på dem, med risk för att få stryk. Så småningom vägrade jag att gå till skolan, och jag hade många gräl med Josef om detta. I det moderna livet bär jag med mig en del av skuld känslorna över att inte ha kunnat hejda våldtäkten eller få bort kvinnorna från den hemska platsen.

Min mors rådgivande

Jag hörde min far prata med min mor Maria, och hon gav ofta råd om tålmod, eftersom jag fortfarande var väldigt ung. Hon visste ärligt talat inte vad hon skulle tro, eftersom samtidigt som hon kunde förstå alla argument som hennes make lade fram, så kunde hon också se att den person jag var i mitt hjärta inte verkade vara särskilt nära den person jag skulle behöva vara ifall jag var den Messias min far trodde att jag var.

Min mor var vid den här tidpunkten väldigt angelägen om att återvända till sitt hem, eftersom hon saknade sin familj så mycket och hade varit utan dem så länge under en tid när en nybliven mor verkligen behövde en familj. Hon hade nu 8 barn under 10 års ålder, och inga nära familjemedlemmar som kunde hjälpa henne.

Hennes liv var ganska svårt, liksom det var för många kvinnor på den tiden, eftersom det inte bara finns familjebestyr att ta hand om, utan kvinnor i allmänhet levde enligt lagarna om ceremoniell tvättning så som den tillämpades och nu finns beskriven i Leviticus bok i Bibeln.

De här lagarna fanns där för att förebygga sjukdom och upprätthålla en renlighet i en svår miljö, men de hade också effekten där de isolerade kvinnor i någon mån, i synnerhet kvinnor som inte hade några andra familjemedlemmar som kunde hjälpa dem. Jag kände för min mor, och jag gjorde allt jag kunde för att hjälpa henne, och jag kunde förstå hennes önskan att återvända hem.

Så hon började insistera mycket på att återvända, och började ha ständiga samtal med min far om att återvända till Galiléen-regionen. Josef ville återvända till Judéen på grund av sina föreställningar om att Messias skulle komma från den regionen, men den politiska osäkerheten i regionen förhindrade att det blev ett fast beslut, därav orsaken till fördröjningen.

Eftersom jag hade hör en del av Ordspråksboken och tyckt väldigt mycket om det, så skrattade jag ofta åt min mor i förhållande till skriften som nu är dokumenterad i Ordspråksboken 27:15. Jag visste att min mor så småningom skulle vinna. Det blev senare grunden för en del av mina illustrationer rörande behovet av ihärdighet och uppriktighet i bönen om Guds kärlek, en av de som dokumenterades i Bibeln i Lukas 18:1-8.

Mina bröder och systrar

Jag var lite som en höna med mina syskon, och försökte skydda dem och hjälpa min mor med att göra allt lättare i tillsynen av dem, och jag har fortfarande en djup tillgivenhet för dem. Så småningom skulle de allihop komma att tro på Guds sanning om vår himmelske Fader, men under tiden i Egypten så brydde de sig bara om sådant som barn vanligen bryr sig om överallt i den åldern. De hade hört en del av diskussionerna om mig, men de förstod förstås inte vad det hela innebar, eftersom de var yngre och inte hade något större intresse i det läget.

Jag betraktade ofta mina bröder och systrar och kunde se hur mycket de bara litade på att de skulle få allt de fick, även om det ibland var svårt för mina föräldrar att ordna det. Jag insåg att barn inte funderar på varifrån deras nästa måltid ska komma, och de oroar sig heller inte särskilt mycket över framtiden. De levde i stunden, skrattade ena stunden, grät i nästa, och skrattade igen några minuter senare, och uttryckte sina känslor så som de kände dem. De sade sanningen också. Om de inte gillade någon så sade de det. Om de inte ville något så sade de det. Om de ville ha något så bad de om det. Jag jämförde det med många vuxna, som jag kunde se var nästan motsatsen till det, och jag kunde se att barnen i själva verket var närmare ett lyckligt liv än vad de vuxna var. Föräldrar försökte alltid ge barnen det bästa de kunde, och vanligen undanhöll dem det bara när de inte hade kapaciteten att ge dem det.

Utifrån dessa observationer kunde jag senare dra mina egna slutsatser, och många av illustrationerna i Bibeln är resultatet av känslorna jag upplevde medan jag såg efter mina bröder och systrar. Matteus 7:7-11 jämför en bra förälder med vår Far. Matteus 18:1-5, hur vi behöver bli som små barn för att komma in i Guds rike. Senare märkte jag också att barn godtar själens religion lättare, så jag tillbringade mycket tid med dem, ofta till mina lärjungars förtret.

Återvändandet till Galiléen

Så småningom vann min mor Maria dragkampen (skrattar), och en resa för att återvända till Galiléen började planeras. Meddelanden från Judas tar upp detaljerna i både planen och resan via havet på väg tillbaka till Galiléen, och så småningom Nasaret. Jag hade sett väldigt lite av havet i mitt liv, så jag var fascinerad och älskade färden. Kraften i havet, och de förundransvärda varelserna i det, och hur ett skepp var överlämnat till havets nåd, allt detta hade en inverkan på mig. Jag kunde förstå varför många av profeterna hänvisade till ”människohavet”, och jag kunde se hur svårt det var för föremål i havet att röra sig mot tidvågorna och de rådande vindarna. Jag lärde mig om hur viktigt ett roder var, och kraften i vinden.

(Skrattar) Jag var en mardröm för de vuxna, för jag frågade hela tiden varför.

Senare kunde jag använda ett antal illustrationer som hänvisade till de här sakerna, men ingen av dem klarade sig in i de nuvarande skrifterna i Bibeln. Min bror James hänvisade dock till en av de illustrationerna, när han i James 1:6 nämnde en jämförelse mellan en person som tvivlar och saknar tilltro och en våg i havet som drivs fram av vinden.

Jag kände ofta krafterna i vår Faders skapelse, och undrade över Hans vidsträckta kraft, eftersom alla de här sakerna kommit att finnas tack vare Hans Själs intentioner. Jag reflekterade över frågan om huruvida han var en vredens Gud, som så många trodde, och många av det som jag hade kommit att godta som de heliga skrifterna påstod, att närhelst han var arg så kunde inte en enda sak i universum motstå kraften i Hans vrede. Allt skulle försvinna i ett slag av Guds ilska.

Så det bekräftade mer och mer min känsla av att han först och främst var en kärlekens Gud, och att det inte fanns något sådant som gudomlig vrede eller gudomlig ilska.

Jag kunde se att många män ville att Gud skulle vara arg, så att de kunde förlita sig på Honom för att uttrycka sin ilska mot dem som de fördömde. Om Gud blev arg så gick det också bra att män blev arga, eftersom ilska och dess påföljande våld då kunde rättfärdigas. Men om Gud inte blev arg, som jag trodde, så kunde inte längre ilskan rättfärdigas, och de som rättfärdigade den gjorde det utifrån känslor som var i disharmoni med Gud. Om en person kunde ta bort dessa känslor som är i disharmoni med Gud från sig själva, så skulle de inte längre känna någon önskan om att vara arga.

Senare började jag som tonåring se att känslor i disharmoni med Gud var den verkliga orsaken till tankar, ord och handlingar som resulterade i synd, och att en person som växer allt närmare Fadern också måste vara villig att frigöra de känslor som var i disharmoni med Hans kärlek.

Ankomsten till Galiléen

Vi anlände till Galiléen, under en relativt fridfull tidsperiod, men det gick ständiga rykten om våld. Nasaret blev vårt hem, mest tack vare min fars affärsprospekt, och den relativa fridfullheten där tack vare rikedom. Jag tillbringade mer tid med att hjälpa min far i hans verksamhet, och han började ge mig enklare arbeten att utföra och senare, när jag blev äldre, så blev jag lika duktig som han på att tillverka och bygga.

Men jag tillbringade också mindre tid med min pappa i samtal om skriftfrågor, eftersom varje diskussion verkade leda till oenighet, och jag tyckte inte om den ständiga oenigheten. Så jag lärde mig att mest lyssna, och prata med min himmelske Fader om mina tankar.

Jag ägnade mycket tid åt att ströva på landsbygden, och var mycket intresserad av fåglarna och djuren. Nu kände jag tydligare intrycken från min himmelske Fader, men jag kunde fortfarande inte direkt identifiera hur unika de var, eftersom jag fortfarande trodde att de flesta som var intresserade av Gud kände samma kontakt. I synnerhet fåglarna gjorde intryck på mig, eftersom jag kunde se att de inte hade någon plan för var de skulle äta eller dricka, allt gavs till dem av vår Fader utan att de behövde bekymra sig. Jag har fortfarande ett djupgående intresse för fåglar, och det finns en enorm variation och färg hos australiensiska fåglar och jag älskar fortfarande att gå runt i bushen och vara observant på de här sakerna. Allt fåglarna behövde göra var att plocka upp sin mat och äta. Jag reflekterade kring varför människan inte verkade kunna göra detsamma, och jag insåg att människan har skapat sin egen disharmoni med det vår Far har gett åt oss.

Orden som har dokumenterats i Bibeln i Matteus 6:25-34 var en direkt följd av det jag hade sett. De orden är inte en helt korrekt översättning av det jag sade, eftersom jag alltid nämnde att enigheten med Gud var det som skulle sökas först, vilken uppnåddes genom att Hans gudomliga kärlek flödade in i själen. Ett barn till Fadern har absolut och fullständig tillit till Hans önskan om att tillgodose varje behov, och alla bekymmer och all oro över materiella saker är följden av känslor som är i disharmoni med vår Faders kärlekslagar, och är i allmänhet en produkt av vår omgivning och våra föräldrars vägledning. Det här var en av orsakerna till att vi behöver bli som små barn om vi vill komma in till vår Fars kärlek, eftersom ett barn är fullständigt beroende av sin förälder för sin överlevnad, och det behöver aldrig oro sig över detta.

De kommande åren hade en ganska stor inverkan på mig, på grund av problemen mellan judarna och romarna, och de påföljande saker jag såg som gjorde mig upprörd hade en väldigt stor inverkan på att jag blev ganska bestämd i min tro på kraften i kärlek, fredlighet och förlåtelse, snarare än en anda av bitterhet och hämnd.

Men jag kommer prata om de här sakerna i mitt nästa meddelande. Er vän Jesus